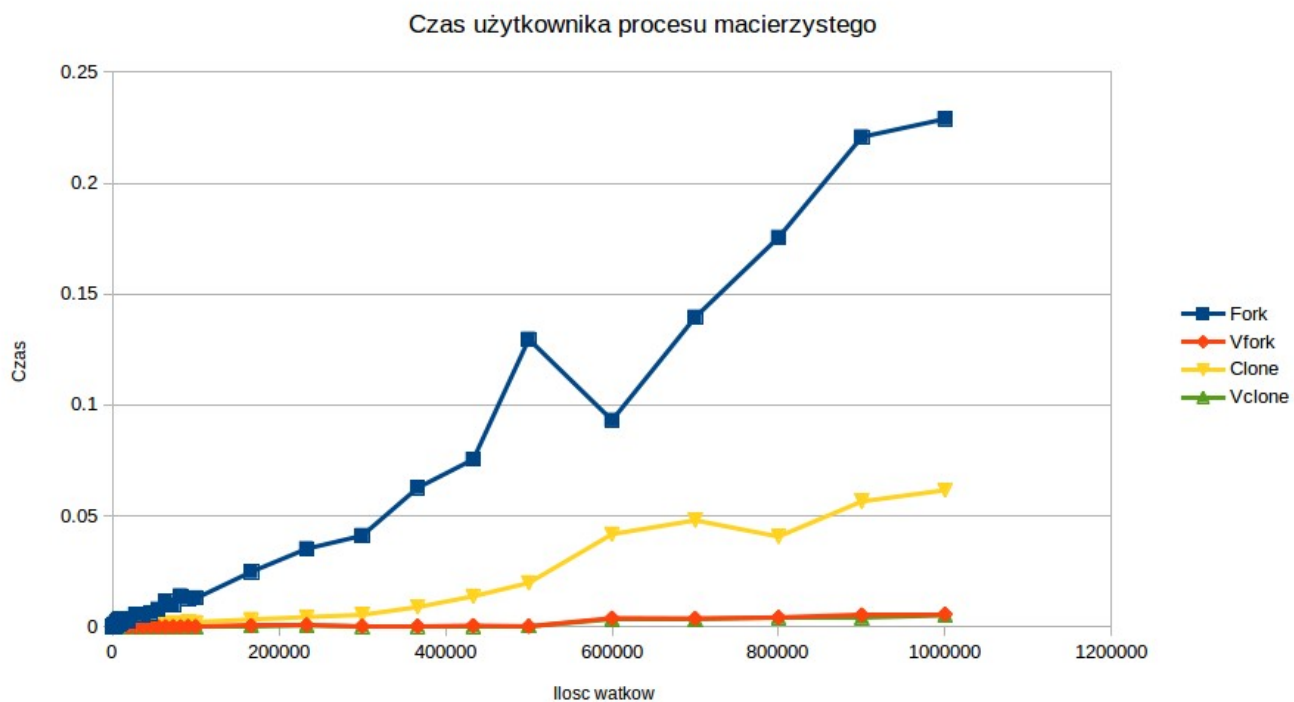
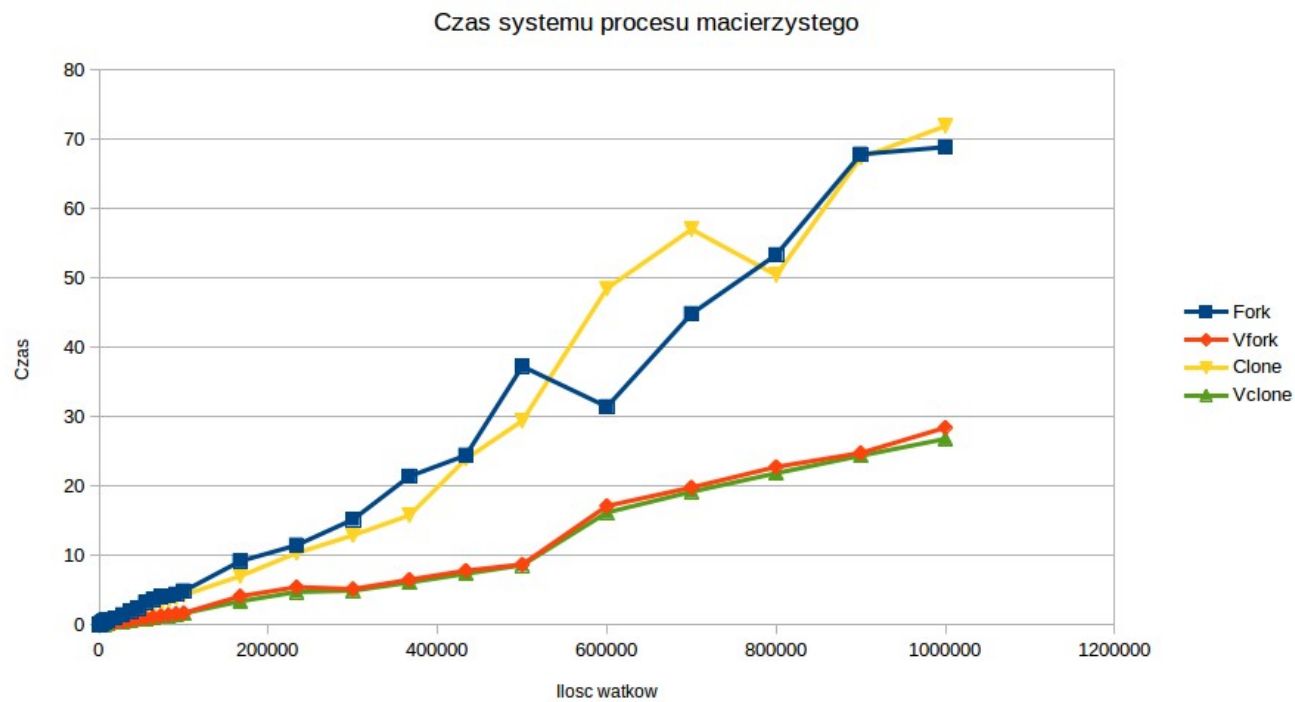
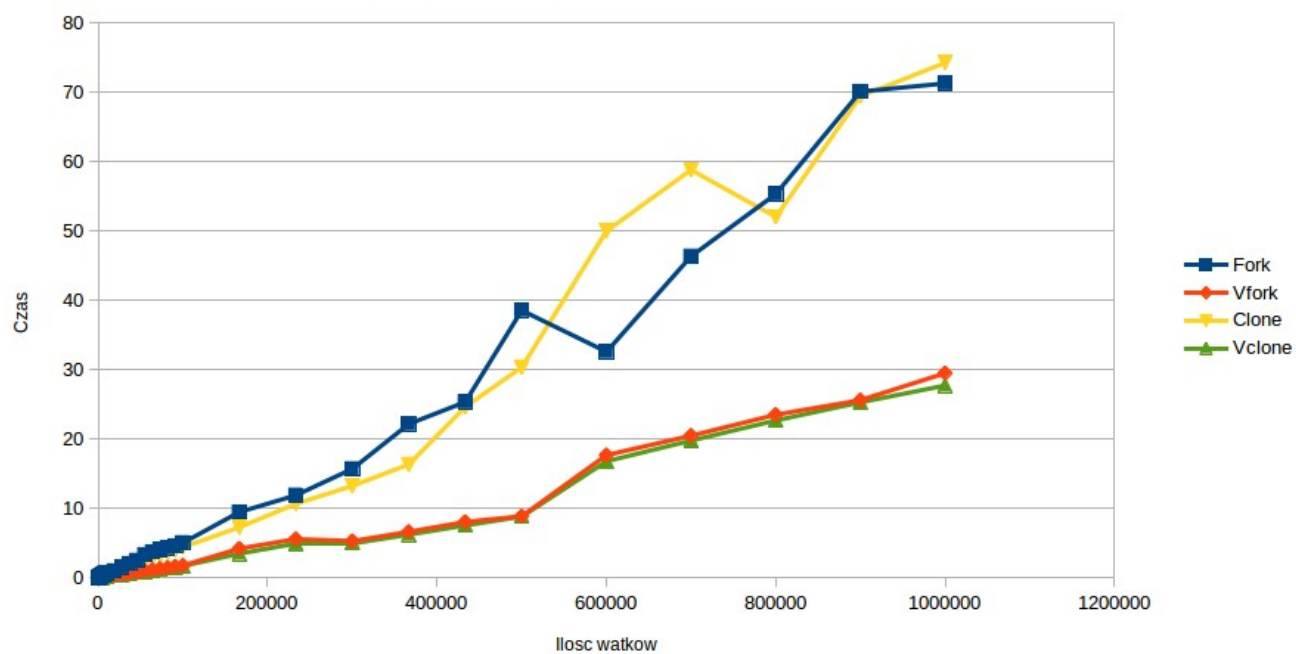

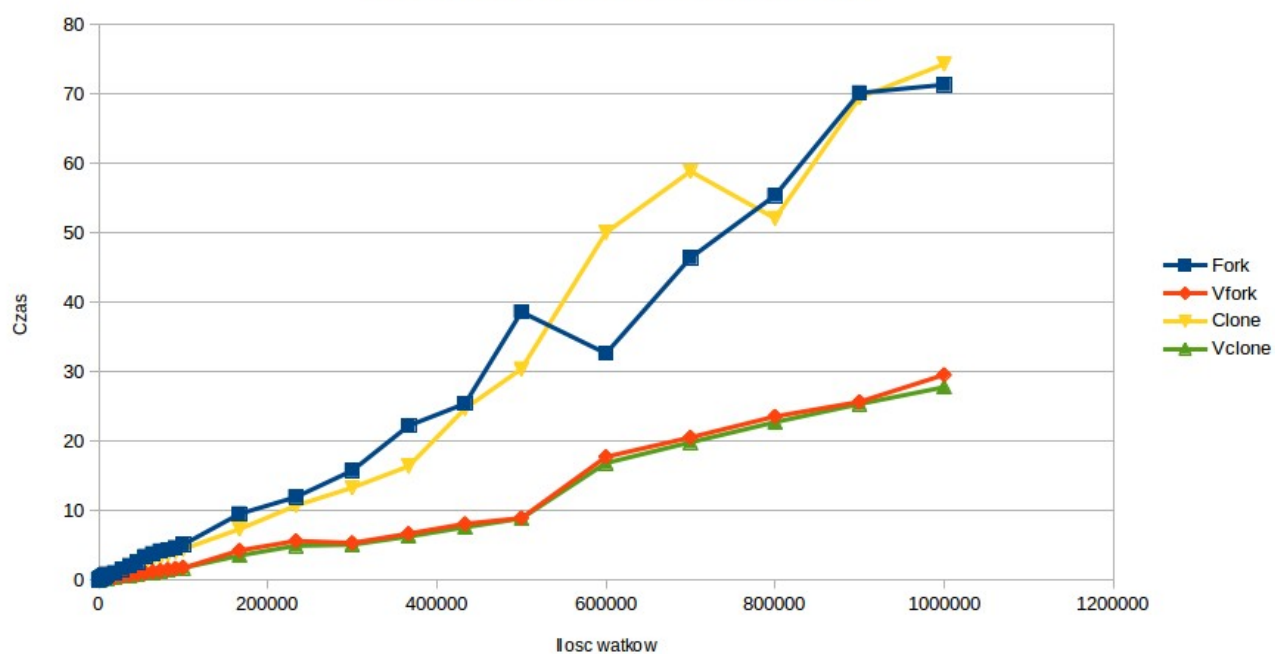
Zbigniew Królikowski, wnioski z ćwiczenia

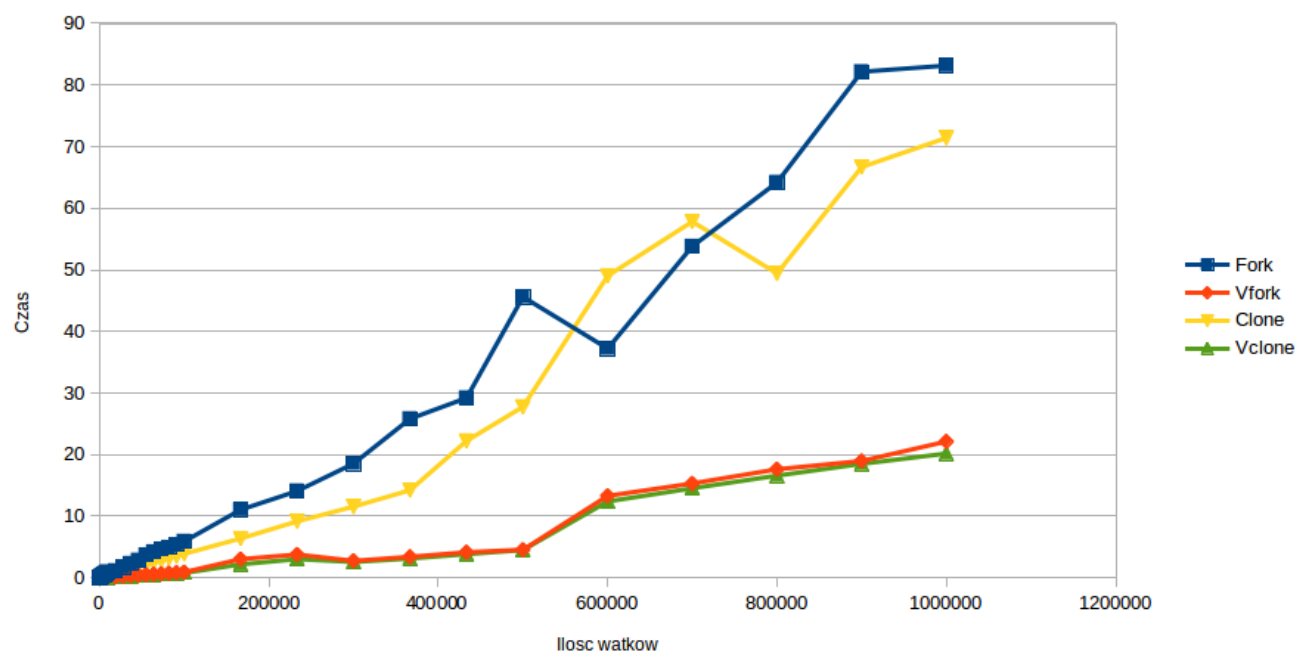
Czas systemu + czas użytkownika dla systemu macierzystego

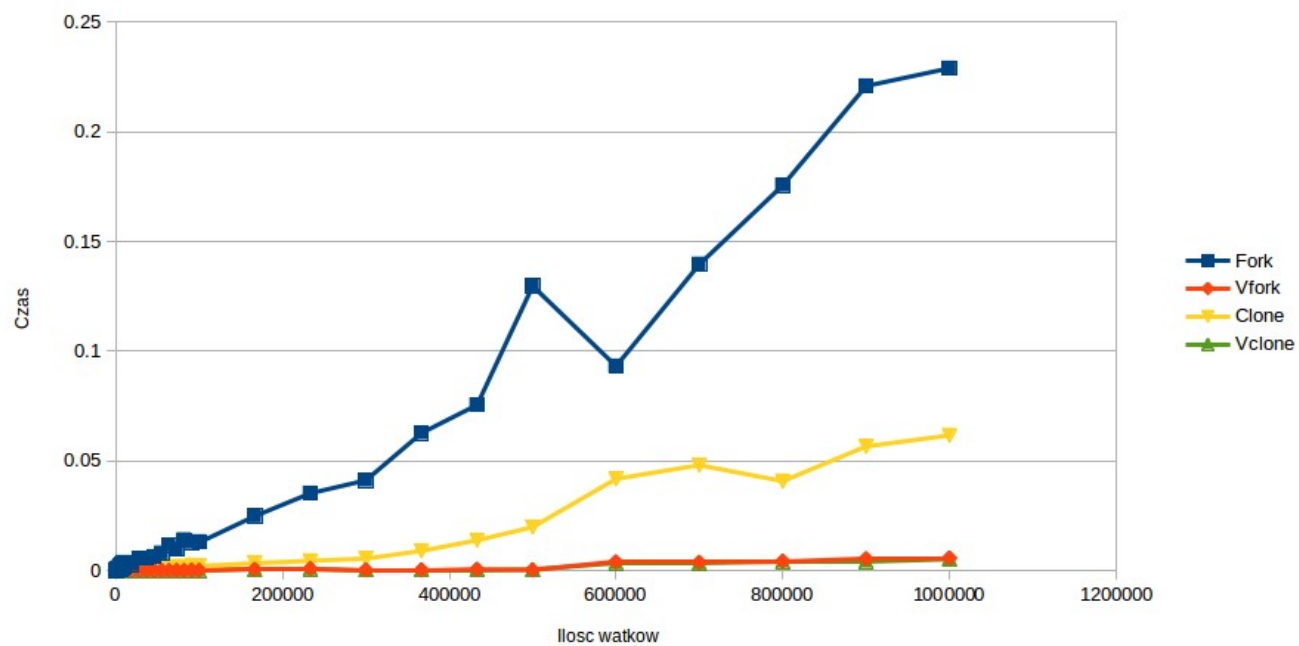
Czas rzeczywisty dla procesu macierzystego

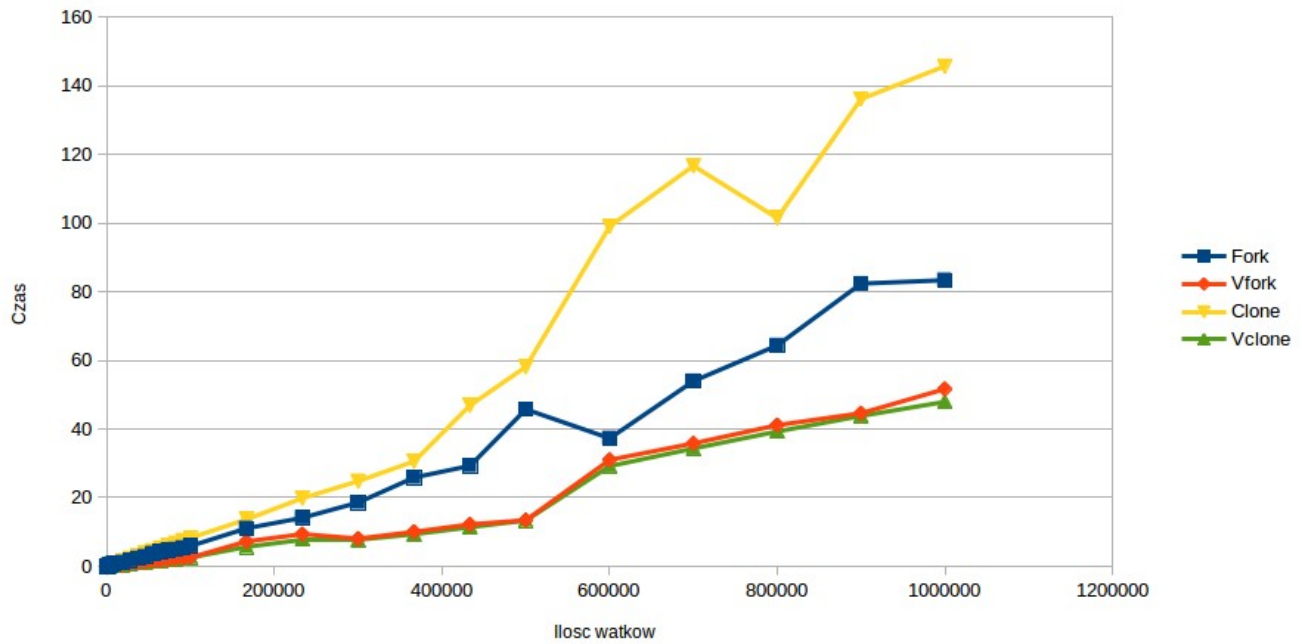
Czas systemu procesów potomnych

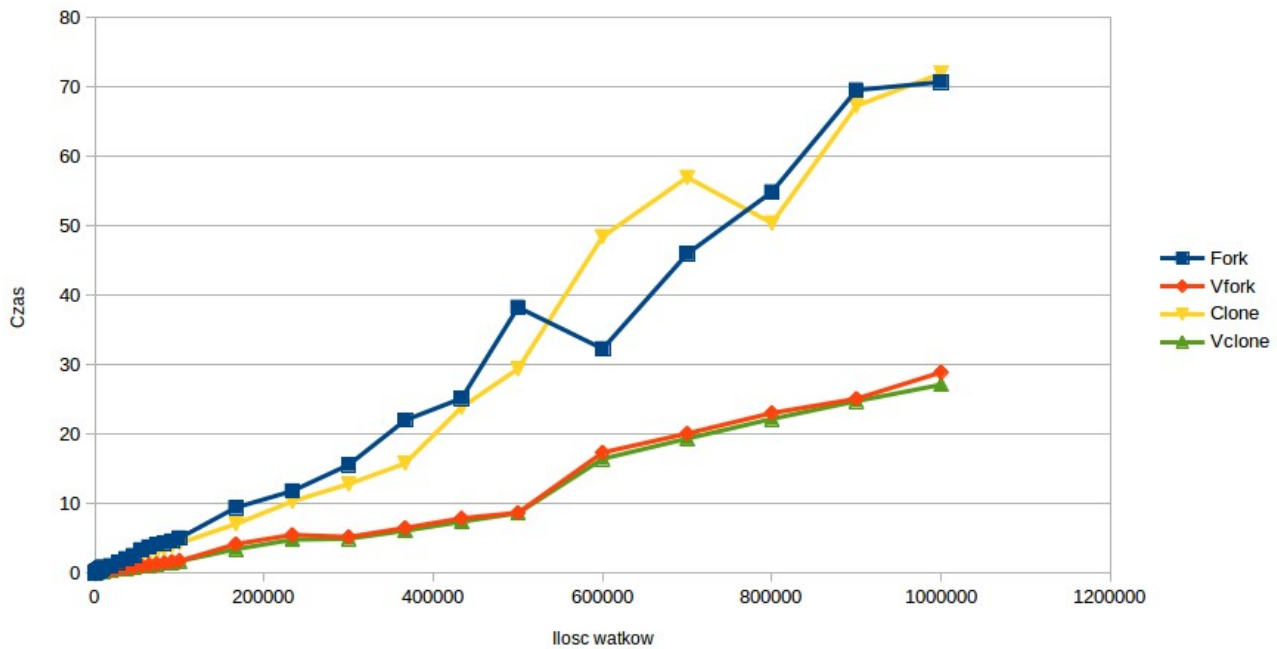
Czas użytkownika procesów potomnych

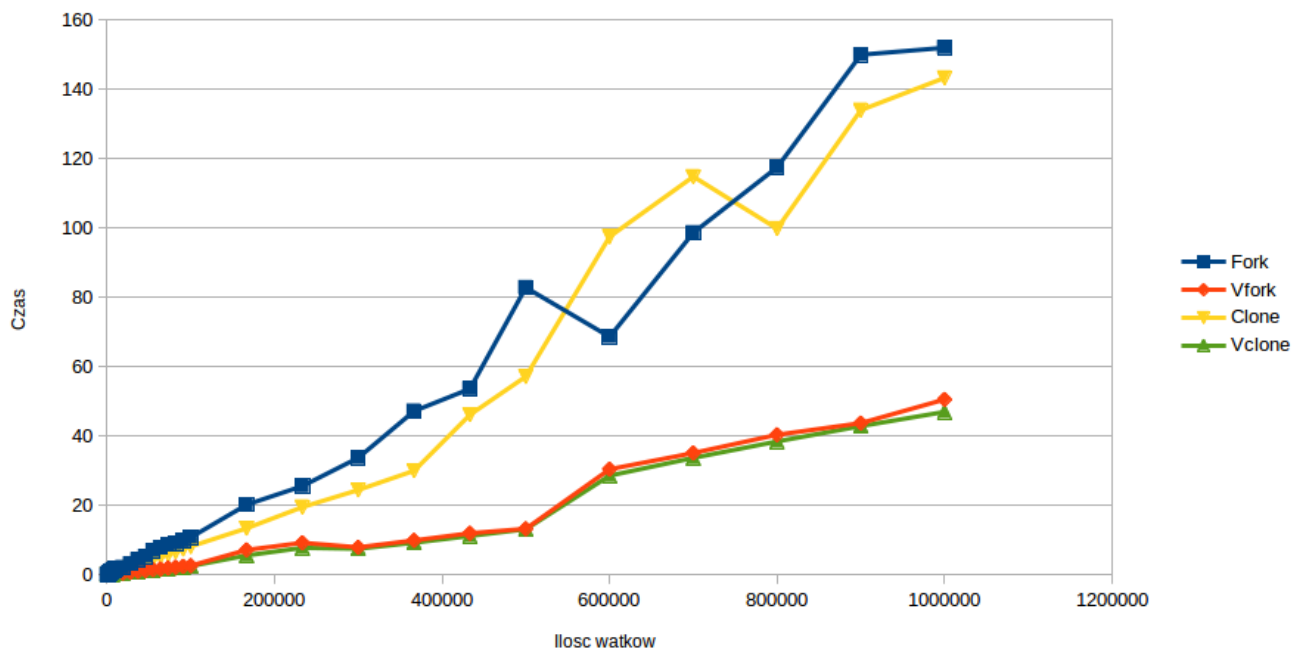
Czas systemu + użytkownika dla procesów potomnych

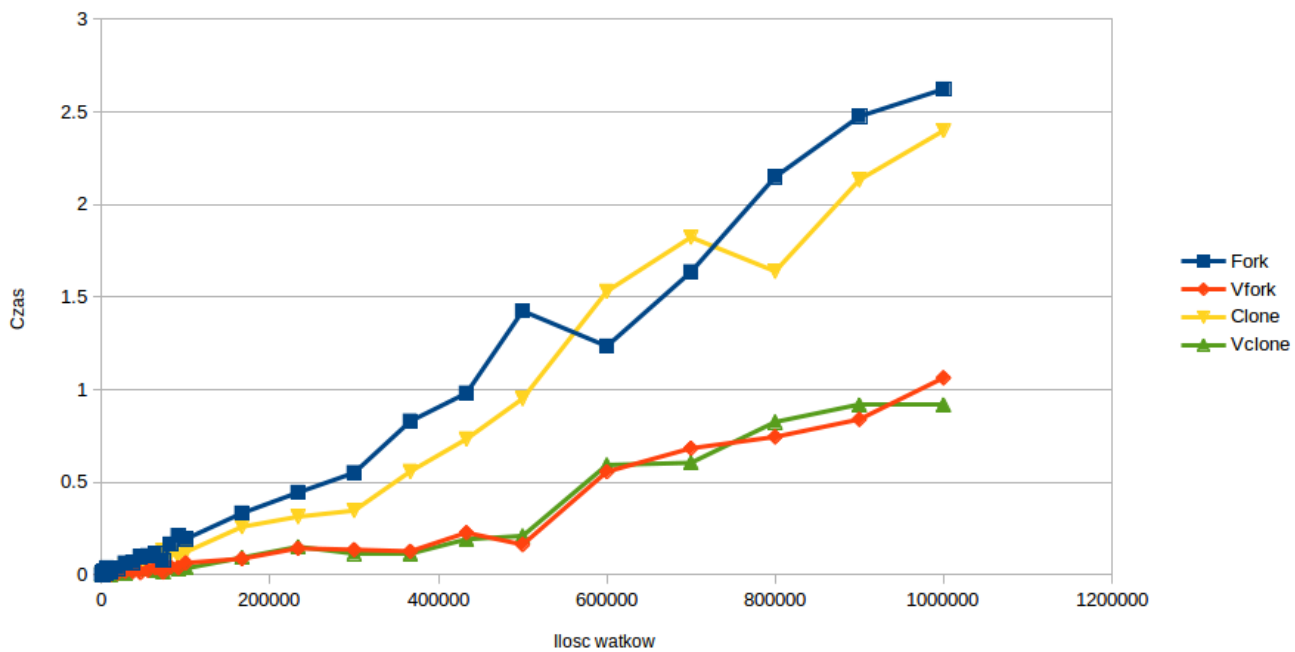
Czas rzeczywisty dla procesów potomnych

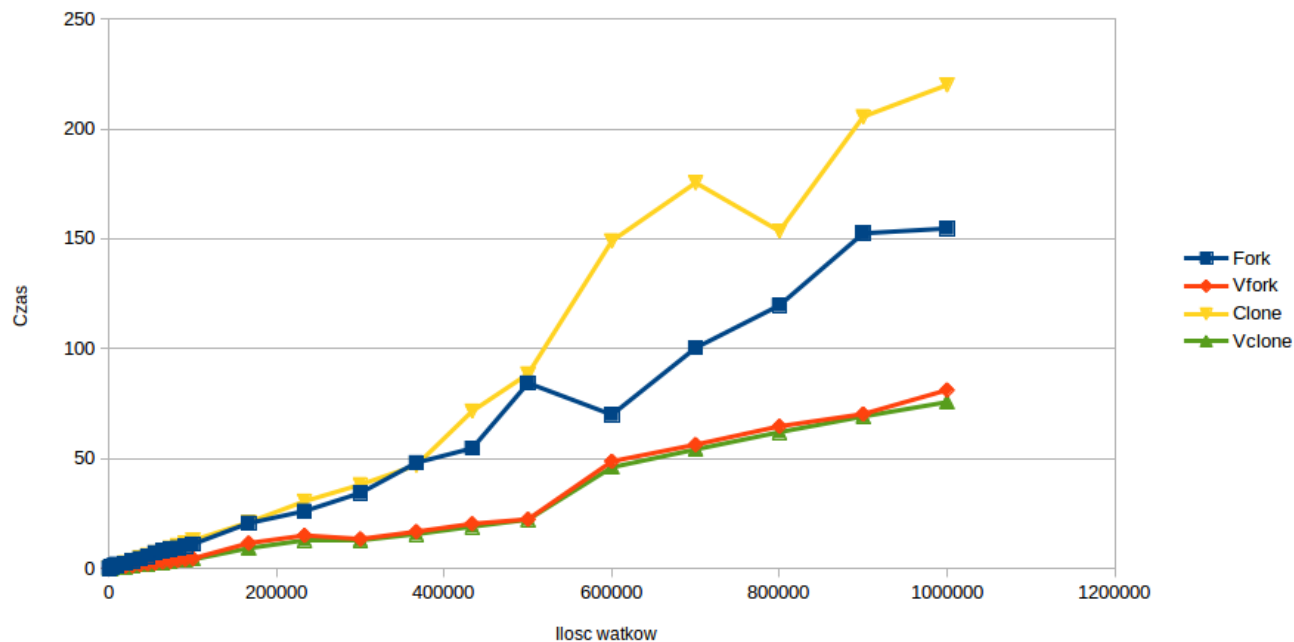
Czas systemu procesu macierzystego + procesów potomnych

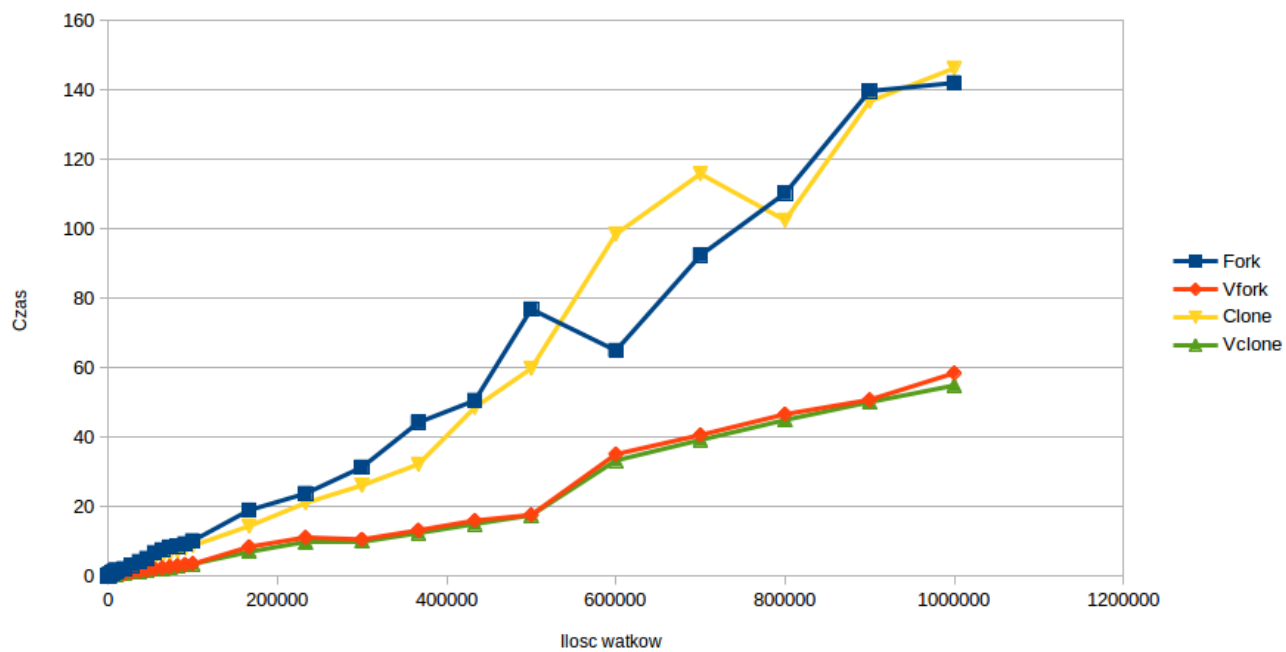
Czas użytkownika procesu macierzystego + procesów potomnych

Czas systemu + użytkownika dla procesu macierzystego oraz procesów potomnych

Czas rzeczywisty dla procesu macierzystego oraz procesów potomnych

Wnioski:

1. Zgodnie z oczekiwaniami czasy dla `fork` oraz `clone` są dłuższe od czasów dla `vfork` oraz `vclone`. Wynika to z fundamentalnej różnicy pomiędzy tymi dwoma funkcjami. Te pierwsze kopiują wszystkie zasoby procesu takie jak pamięć, przestrzeń adresowa, otwarte pliki co jest wykonywane w czasie systemu.
2. Czasy procesu macierzystego są większe na funkcji Unix'owych niż w przypadku funkcji zaimplementowanych w systemie Linux. Wynika to z ich zależności programowej. Funkcje `fork` i `vfork` wykorzystują funkcję `clone`. Da się o tym przekonać wykorzystując funkcję `strace`.
3. Funkcje wykorzystują procesor, głównie w trybie systemu, co oznacza, że czynności wykonywane w ich ramie wymagają tego uprawnienia.